

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 71Csp/28/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124244749
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Stachovič
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2025:6124244749.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2

71Csp/28/2024

Okresný súd Trenčín, pred sudcom JUDr. Andrejom Stachovičom, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. XXX, zastúpenému: Advokát CIBULKA, s.r.o., IČO: 55 673 121, so sídlom Hodžova 1488/53, 911 01 Trenčín, o zaplatenie 16.683,71 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

2

71Csp/28/2024

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

9

71Csp/28/2024

1. Žalobca sa podaním doručeným súdu dňa 08.03.2024 domáhal, aby súd v upomínacom konaní uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 16.683,71 EUR spolu s úrokom vyčísleným vo výške 4.898,75 EUR, úrokom z omeškania vyčísleným v sume 620,81 EUR a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 17.267,39 EUR od 25.03.2020 do 19.05.2020, zo sumy 17.167,39 EUR od 20.05.2020 do 18.06.2020, zo sumy 17.067,39 EUR od 19.06.2020 do 17.07.2020, zo sumy 16.967,39 EUR od 18.07.2020 do 19.08.2020, zo sumy 16.867,39 EUR od 20.08.2020 do 18.09.2020, zo sumy 16.767,39 EUR od 19.09.2020 do 22.10.2020, zo sumy 16.617,39 EUR od 23.10.2020 do zaplattenia a náhradu trov konania. Návrh vo veci samej odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2020 medzi postupcom, Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca (ako právny predchodca žalobcu) uzatvoril so žalovaným dňa 23.09.2015 Zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy poskytol postupca žalovanému peňažné prostriedky, pričom žalobca zastáva názor, že uvedená zmluva obsahuje a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Na základe zmluvy poskytol veriteľ žalovanému úver. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky poskytnutého úveru, čím porušil svoju povinnosť podľa úverovej zmluvy. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Postupca v súlade so zákonom ku dňu 01.12.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 22 853,27 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 17 267,39 EUR, z riadneho úroku vo výške 4 898,75 EUR, zo zmluvného úroku z omeškania do zosplatenia vo výške 351,57 EUR a z úroku z omeškania po zosplatení vo výške 269,24 EUR a z poplatkov vo výške 66,32 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Dňa 7.5.2020 uzavrel žalobca so žalovaným Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný záväzok vyplývajúci zo Zmluvy uznal v zmysle ust. § 110 ods. 1 v spojení s ust. § 558 Občianskeho zákonníka čo do právneho dôvodu a výšky a zaviazal sa, že celkovú dlžnú sumu vo výške 24 018,80 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 17 267,39 EUR, z ostatného príslušenstva predstavujúceho riadny úrok vo výške 4 898,75 EUR, úrok z omeškania vo výške 620,81 EUR, poplatky vo výške 66,32 EUR, náklady právneho zastúpenia vo výške 951,70 EUR, úrok z omeškania od postúpenia pohľadávky vo výške 213,73 EUR a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 17 267,39 EUR od 25.3.2020 do zaplattenia istiny, podľa dohody zaplatí v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný po postúpení pohľadávky do podpísania dohody nerealizoval žiadne úhrady dlhu. Po podpísaní dohody žalovaný do dňa podania žaloby vykonal nasledovné úhrady: platba vo výške 100,00 EUR zo dňa 19.05.2020, platba vo výške 100,00 EUR zo dňa 18.06.2020, platba vo výške 100,00 EUR zo dňa 17.07.2020, platba vo výške 100,00 EUR zo dňa 19.08.2020, platba vo výške 100,00 EUR zo dňa 18.09.2020, platba vo výške 150,00 EUR zo dňa 22.10.2020. Dlžná suma ku dňu podania žaloby predstavuje sumu vo výške 22 203,27 EUR, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 16 617,39 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 4 898,75 EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 620,81 EUR, z neuhradených poplatkov vo výške 66,32 EUR. Zvyšnú časť pohľadávky si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. V rámci položky "istina" žalobca uvádza súčet neuhradenej istiny úveru a neuhradených poplatkov. S účinnosťou od 01.02.2013 je výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. tak, že výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 25.3.2020, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Nakoľko pohľadávka žalobcu nebola ku dňu vyhotovenia tejto žaloby uhradená v plnej výške, s poukazom na uvedený skutkový a právny stav veci a na pripojené dôkazné prostriedky navrhujem, aby súd vydal platobný rozkaz.

2. Tunajší súd rozsudkom č. k. 71Csp/28/2024 – 153 zo dňa 15.10.2024 výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 16.683,71 EUR spolu s úrokom vyčísleným vo výške 4.898,75 EUR, úrokom z omeškania vyčísleným v sume 620,81 EUR a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 17.267,39 EUR od 25.03.2020 do 19.05.2020, zo sumy 17.167,39 EUR od 20.05.2020 do 18.06.2020, zo sumy 17.067,39 EUR od 19.06.2020 do 17.07.2020, zo sumy 16.967,39 EUR od 18.07.2020 do 19.08.2020, zo sumy 16.867,39 EUR od 20.08.2020 do 18.09.2020, zo sumy 16.767,39 EUR od 19.09.2020 do 22.10.2020, zo sumy 16.617,39 EUR od 23.10.2020 do zaplataenia, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Na vec aplikoval ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 103, § 110 ods. 1, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2, § 558, § 565, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného v rozhodnom čase, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995. V odôvodnení uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2020 medzi postupcom, Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca (ako právny predchodca žalobcu) uzatvoril so žalovaným dňa 23.09.2015 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy poskytol veriteľ žalovanému úver. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky poskytnutého úveru, čím porušil svoju povinnosť podľa úverovej zmluvy. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Postupca v súlade so zákonom ku dňu 01.12.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Dňa 7.5.2020 uzavrel žalobca so žalovaným Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný záväzok vyplývajúci zo zmluvy uznal v zmysle ust. § 110 ods. 1 v spojení s ust. § 558 Občianskeho zákonníka čo do právneho dôvodu a výšky a zaviazal sa, že celkovú dlžnú sumu vo výške 24 018,80 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 17 267,39 EUR, z ostatného príslušenstva predstavujúceho riadny úrok vo výške 4 898,75 EUR, úrok z omeškania vo výške 620,81 EUR, poplatky vo výške 66,32 EUR, náklady právneho zastúpenia vo výške 951,70 EUR, úrok z omeškania od postúpenia pohľadávky vo výške 213,73 EUR a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 17 267,39 EUR od 25.3.2020 do zaplataenia istiny, podľa dohody zaplatí v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný po postúpení pohľadávky do podpísania dohody nerealizoval žiadne úhrady dlhu. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 15.04.2024 platobný rozkaz sp. zn. 17Up/455/2024, ktorým vyhovel žalobe v celom rozsahu. Proti vydanému platobnému rozkazu podal žalovaný dňa 24.04.2024 odpor, v ktorom uviedol, že s právnym predchodcom žalobcu uzavrel Zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.09.2015. Podľa tvrdení žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., listom zo dňa 02.12.2019 žalovanému oznámila, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., s účinnosťou od 01.01.2015 v aktuálnom znení, na čo vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo Zmluvy. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti je jednostranný právny úkon, ktorý je nejasný, neurčitý a nezrozumiteľný, nakoľko v ňom úplne absentuje špecifikácia splátky úveru, pre ktorú mala nastať strata výhody splátok. Žalobca v doplnení návrhu uviedol, že došlo k mimoriadnemu zosplateniu pre splátku, ktorej splatnosť bola datovaná na 28.08.2019, no je nesporné, že tento dátum nebol uvedený v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti ani vo Výzve zo dňa 30.10.2019 a preto takýto úkon je v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný, v dôsledku čoho nebol dlh platne zosplatený a nemohlo dôjsť ani k riadnemu postúpeniu pohľadávky pre obmedzenie vyjadrené v § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s poukazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách, preto žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní. Zákon o spotrebiteľských úveroch ukladá veriteľovi pri skúmaní bonity klienta postupovať s odbornou starostlivosťou, pričom zákon neuviedol zákonnú definíciu tohto pojmu. V danom prípade žalobca predložil doklady o skúmaní bonity žalovaného, avšak to, aké má žalovaný výdavky na živobytie (bývanie, strava, hygiena a pod.), či nemá dlhy na verejnom poistení, daniach a pod. neboli skúmané. Žalobca k návrhu na vydanie platobného rozkazu priložil kalkuláciu ukazovateľa schopnosti žalovaného splácať úver zo dňa 23.09.2015, k posudzovaniu bonity žalovaného teda došlo v rovnaký deň, kedy došlo k uzavretiu zmluvy o úvere, pričom v tento deň rovnako došlo k vykonaniu dopytu na Sociálnu poisťovňu a ÚR. Úver je bezúročný a bez poplatkov, nemohlo dôjsť

ani k riadnemu uznaniu dlhu, keďže dlh v predmetnom čase neexistoval a súčasne žalovaný vzniesol námietku premlčania. Žalovaný podpísal uznanie dlhu pod nátlakom a uznanie dlhu je neplatné.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že rozhodnutie je nezákonné, nesprávne a nepreskúmateľné. Súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie skonštatoval, že právny predchodca žalobcu skúmal bonitu žalovaného s odbornou starostlivosťou, keď zisťoval príjem a výdavky žalovaného. Žalobca však neskúmal reálny príjem klienta a objem celkových výdavkov na živobytie žalovaného. Žalobca sám uviedol, že pri skúmaní nákladov žiadateľa bral do úvahy iba paušálnu sumu vo výške životného minima, pričom poskytovateľ nie je povinný žiadať preukazovanie konkrétnych mesačných nákladov. Žalobca hrubo porušil zákonné ustanovenia o skúmaní bonity, keď neskúmal údaje a doklady o nákladoch žalovaného. Pre posúdenie danej veci je irelevantná skutočnosť, že žalovaný bol dlhoročným klientom právneho predchodcu žalobcu a teda disponoval všetkými platobnými informáciami na účte žalovaného /viď rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 05.03.2024, č. k. 11CoCsp/9/2023/. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s námietkou žalovaného, v súlade s ust. § 7 ods. 19 zákona o spotrebiteľských úveroch, o povinnosti žalobcu určiť, dodržiavať a prehodnocovať limit pre ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu. Žalovaný namietal absolútnu neplatnosť Dohody o uznaní a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 07.05.2020 z titulu nekalej obchodnej praktiky, s ktorou skutočnosťou sa súd prvej inštancie nevysporiadal /viď rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.4.2019, sp. zn. 6Co/20/2019/. Dohoda o uznaní dlhu o úhrade pohľadávky v splátkach je formulárovou zmluvou, ktorej obsah nemal žalovaný možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť. Žalobca neobjasnil skutkové okolnosti, obsah a právne dôsledky Dohody o uznaní dlhu. Žalobca podpísaním dohody dosiahol výhodu a to predĺžením premlčacej doby, keď žalovaný mohol splatiť dlh v štyroch splátkach a to tri splátky vo výške 100,- eur a štvrtú vo výške 23.718,80,- eur, čo nebolo v možnostiach žalovaného. Predmetná dohoda bola podpísaná pod nátlakom, v zmysle ust. § 3 Občianskeho zákonníka, v krátkom časovom slede. Žalovaný na pojednávaní vzniesol námietku premlčania dlhu z dôvodu absolútnej neplatnosti Dohody o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach. Právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 01.12.2019, pričom všeobecná premlčacia doba uplynula dňa 01.12.2022 a žalobca podal predmetnú žalobu až v roku 2024. Súd prvej inštancie sa v rámci svojho odôvodnenia nevysporiadal s námietkami žalovaného uvedenými v písomných ako aj ústnych vyjadreniach, nevykonal dôkaz navrhnutý žalovaným a to oboznámenie záznamu z telefonického rozhovoru medzi žalovaným a povereným zamestnancom žalobcu ohľadom uzatvorenia Dohody o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach. Súd prvej inštancie neuložil žalovanému plnenie priznaného nároku v splátkach napriek návrhu žalovaného. Poukázal na nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 14/07. Napadnuté rozhodnutie zakladá vadu podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania.

4. Žalobca v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný v bode III. odvolania spochybňuje posúdenie jeho schopnosti splácať úver. Žalobca v priebehu konania pred súdom prvej inštancie dostatočne zdôvodnil, prečo sú náklady na zabezpečenie základných životných potrieb zohľadňované s ohľadom na výšku životného minima. Poukázal na ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z v čase uzatvorenia zmluvy. Z ustanovenia vyplýva povinnosť zohľadniť najmä dobu, výšku, príjem aj účel spotrebiteľského úveru. V čase poskytnutia úveru neexistoval zákonný rámec toho, ako má veriteľ posúdiť životné potreby resp. výdavky dlžníka. Až novelou účinnou od 01.01.2027 sa sprísnil podmienky pre posúdenie bonity klientov. Dohoda o uznaní dlhu zo dňa 7.5.2020 spĺňa náležitosti, má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania. Pohľadávka žalobcu nebola v čase uzatvorenia dohody premlčaná a žalobca si ju mohol uplatniť žalobou na súde. Žalovanému bola poskytnutá možnosť pohľadávku splácať v zmysle bodu 3.6 Dohody. Predĺženie premlčacej doby je žiaducim a v Občianskom zákonníku zakotveným dôsledkom uznania záväzku. Bez začatia plynutia novej premlčacej doby 10 rokov by zo strany veriteľov nebolo možné umožniť dlžníkom splácať svoj splatný dlh, ale boli by nútení si každú takúto pohľadávku z opatrnosti uplatniť žalobou. Navrhol, aby

odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil, resp. zmenil tak, že žalovanému uloží uplatnený nárok a trovy konania splácať v mesačných splátkach po 150,- eur, vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok.

5. O podanom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 16CoCsp/19/2024 – 180 zo dňa 12.12.2024, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vyslovil právny záver, že

6. Legislatívna úprava ako aj súdna prax (rovnako tiež na európskej úrovni), štandardne zabezpečuje ochranu spotrebiteľa pred konaním, ktoré ho môže poškodzovať. Doslovne zakázané sú ustanovenia, spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v spotrebiteľských zmluvách a tiež nekalé obchodné praktiky. Za nekalú sa považuje taká praktika, ktorá je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a podstatne narušuje, alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane, alebo ktorému je adresovaná, za ktorú nekalú obchodnú praktiku sa považuje klamlivé konanie, klamlivé opomenutie konania, agresívna obchodná praktika, pričom dodávateľ nesmie klamať a zavádzať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, neúplné, nepresné, nejasné údaje, alebo potrebné údaje zamlčovať. Spotrebiteľ sa v zmluvnom vzťahu ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva a tiež z hľadiska ekonomických predpokladov aj lepšiu dostupnosť právnych služieb a v neposlednom rade tiež možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. V danej veci súd prvej inštancie nepodrobil súdnemu prieskumu dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, s prihliadnutím na ust. § 53 Občianskeho zákonníka ako i Smernice Rady a EP 2005/29, bod 18 preambuly, kedy hrozí nebezpečenstvo, že takýto spotrebiteľ podpíše dokument sledujúc dosiahnutie splátok, avšak v skutočnosti ide podľa citovanej Smernice o nekalú obchodnú praktiku a nie o odbornú starostlivosť dodávateľa, ktorého cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie nároku. Odvolací súd poukazuje na svoju rozhodovaciu činnosť pri preskúvaní dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach a to rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.3.2014, č. k. 5Co/296/2013, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 04.12.2014, č. k. 4Co/882/2013, ako i na rozsudok zo dňa 30. apríla 2019, č.k. 6Co/20/2019, na ktorý poukázal odvolateľ vo svojom odvolaní. Odvolacia námietka žalovaného, že súd prvej inštancie neobjasnil skutkové, okolnosti, obsah a právne dôsledky dohody o uznaní dlhu, výhody dohody predĺžením premlčacej doby, je dôvodná. Odvolací súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.6.2024, č. k. 5Cdo/197/2022, odsek 12. odôvodnenia, v ktorom dovolací súd uviedol: "ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve /upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva/ presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh". Ako vyplýva z vyjadrenia žalovaného, žalovaný namietal, že v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti ani vo výzve zo dňa 30.10.2019 nie je uvedená konkrétna splátka úveru, pre ktorú mala nastať strata výhody splátok. Vzniesol námietku nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, s ktorou skutočnosťou sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal. Odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil v súlade § 391 ods. 1 CSP súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom súd prvej inštancie má opätovne posúdiť bonitu žalovaného, dohodu o uznaní dlhu a dohodu o splátkach dlhu, príp. premlčanie dlhu s prihliadnutím na aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a vysporiada sa so všetkými námietkami žalovaného v podanom odvolaní. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) vo veci opätovne rozhodne, rozhodnutie riadne odôvodní.

7. Súd sa oboznámil s návrhom spolu s prílohami a ostatným obsahom súdneho spisu, rešpektujúc právne závery odvolacieho súdu, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci:

8. Právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, uzatvoril ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom dňa 23.09.2015 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou časťou boli o. i. Všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebný úver vo výške 20.600,- EUR s fixnou úrokovou sadzbou 12,90 % ročne a žalovaný ako dlžník sa zaviazal poskytnutý spotrebiteľský úver

splatiť v 108 mesačných splátkach po 313,- EUR s dátumom prvej splátky 28.10.2015 a konečnou splatnosťou 28.09.2024. V zmluve bola dohodnutá RPMN vo výške 12,64 %, priemerná hodnota RPMN 10,07 %, celková čiastka spojená s úverom 33.802,73 EUR, výška odplaty 11,52 % p.a., poplatok za poskytnutie úveru 10,58 EUR mesačne. Predmetný úver bol žalovanému poskytnutý na refinancovanie skôr poskytnutého úveru č. XXXXXXXXXXX/XXXX (u totožného veriteľa) v zostatku 16.077,51 EUR, ktorý nebol predmetom tohto konania. Žalovaný si svoju povinnosť splácať úver riadne neplnil, čím sa dostal so splátkami do omeškania. Právny predchodca žalobcu žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej čiastky listom zo dňa 30.10.2019, avšak nakoľko k úhrade dlhu nedošlo, banka (právny predchodca žalobcu) vyhlásila ku dňu 01.12.2019 mimoriadnu (predčasnú) splatnosť celého zostatku úveru, o čom žalovaného upovedomila listom zo dňa 02.12.2019, ktorý bol žalovanému doručený dňa 06.12.2019, a zároveň ho vyzval na zaplatenie dlhu. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/XX uzatvorenej dňa 24.03.2020 medzi právnym predchodcom žalobcu (postupcom) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému, o čom upovedomil žalovaného listom zo dňa 31.03.2020. Uvedenú zmluvu o postúpení pohľadávky spolu žalobca súdu predložil ako listinný dôkaz spolu s Oznámením o postúpení pohľadávky adresovaným žalovanému a podacím poštovým hárkom. Žalobca vyzýval žalovaného predžalobnou výzvou zo dňa 17.01.2024 na úhradu dlžnej čiastky, avšak k úhrade dlhu nedošlo. Dňa 07.05.2020 žalobca a žalovaný uzatvorili Dohodu o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach, na základe ktorej žalovaný písomne uznal svoj dlh voči žalobcovi vo výške 24.018,80 EUR, a žalobca umožnil žalovanému splácať svoj dlh v 4 mesačných splátkach, z toho 3 po 100,- EUR a posledná v sume 23.718,80 EUR s dátumom prvej splátky 20.05.2020 a poslednej splátky 20.08.2020.

9. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa ustanovenia § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

14. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa ustanovenia § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

16. Podľa ustanovenia 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

17. Podľa ustanovenia 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného v rozhodnom čase, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného v rozhodnom čase, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

21. Podľa § 517 ods. 2 cit. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania, ktorých výška je určená v súlade s § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2009 vo výške základnej úrokovej sadzby ECB zvýšenej o 8 percentuálnych bodov a od 1.2.2013 zvýšenej o 5 percentuálnych bodov.

23. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

24. Medzi stranami bolo v prvom rade sporné, či je žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaný a či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, nakoľko žalovaný vzniesol námietku, že vo výzve zo dňa 30.10.2019 ani v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nie je uvedená konkrétna splátka úveru, pre ktorú mala nastať strata výhody splátok, a teda zročnosť celého zvyšku úveru.

25. Na podklade vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvoril Zmluvu o úvere. Ako vyplýva zo samotného textu zmluvy, súd posúdil úver ako spotrebiteľský, čo v spore nie je sporné. Žalovaný prestal uhrádzať včas mesačné platby, čím sa dostal do omeškania, a to v celkovej sume istiny uplatnenej žalobcom s príslušenstvom.

26. Keďže sa žalobca domáhal priznania pohľadávky postúpenej bankou, súd najskôr musí skúmať (čo žalovaný i výslovne namietol) splnenie zákonom stanovených predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Otázka platnosti postúpenia žalobou uplatnenej pohľadávky, je totiž rozhodujúcim kritériom pre posúdenie aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v tomto konaní. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej, t.j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t.j. existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 205/2009), preto nepostačuje, aby žalobca v súdnom konaní svoju aktívnu legitimáciu preukázal len oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi.

27. V prípade pohľadávky banky je spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je splatná (dospelé splátky), za predpokladu doručenia predchádzajúcej písomnej výzvy banky na plnenie dlžníkovi a následného umožnenia 90 dňovej lehoty na splnenie dlhu pred postúpením pohľadávky. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Tieto podmienky postúpenia stanovuje priamo zákon o bankách, pričom ich nedodržanie zákon sankcionuje neplatnosťou postúpenia pohľadávky podľa § 39 OZ. Písomná výzva banky dlžníkovi / klientovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách je teda faktickým úkonom, ktorého platnosť je nevyhnutnou podmienkou pre platnosť postúpenia pohľadávky banky voči jej klientovi.

28. Hoci žalobca tvrdil, že boli splnené predpoklady pre postúpenie uplatňovanej bankovej pohľadávky pôvodným veriteľom - bankou, podľa vykonaného dokazovania toto tvrdenie v konaní nebolo preukázané.

29. V rade prvom je potrebné poukázať na to, že predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere má spotrebiteľský charakter, a preto jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. OZ. Mimoriadne zosplatnenie predloženej úverovej zmluvy preto musí spĺňať predpoklady vyplývajúce z § 53 ods. 9 a § 565 OZ.

30. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z § 565 OZ vyplýva, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Inak povedané, právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je podľa citovaného ustanovenia časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky.

31. V predloženej zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi pôvodným veriteľom - Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným bol dohodnutý pravidelný termín mesačných splátok úveru k 28. dňu v mesiaci. Nebolo sporné, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou dlhu voči banke, avšak spornou bola právna skutočnosť, či v predmetnej výzve veriteľa zo dňa 30.10.2019 bola uvedená konkrétna splátka (označená napr. dátumom), s ktorou bol žalovaný v omeškaní, pričom veriteľ uviedol celú výšku dlhu žalovaného (súčtom neuhradených mesačných splátok), ktorú požadoval od žalovaného uhradiť v stanovenej lehote. Súčasne ho veriteľ upozornil, že ak k zaplateniu dlhu nedôjde, je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého zostatku nesplateného úveru.

32. Zároveň nebolo preukázané, že uvedená výzva bola skutočne doručená žalovanému, resp. že sa preukázateľne dostala aspoň do jeho dispozičnej sféry. Absentuje totiž doklad preukazujúci jej doručenie žalovanému, a to spravidla býva v obdobných prípadoch poštová doručka, príp. iný relevantných doklad.

33. Za tejto situácie následná Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru (oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) zo dňa 30.10.2019, ktorá mala byť doručená žalovanému, nemohla vyvolať predčasnú splatnosť predmetného spotrebiteľského úveru. Nebolo totiž preukázané, že žalovaný ako spotrebiteľ bol v súlade s § 53 ods. 9 OZ po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, veriteľom riadne upozornený na možnosť uplatnenia práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa § 565 OZ, teda neboli splnené všetky zákonné predpoklady pre predčasné zosplatnenie spotrebiteľského úveru. Predčasné zosplatnenie spotrebiteľského úveru bankou je tak potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ, a to pre rozpor so zákonom.

34. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z., banka môže postúpiť len tú časť svojej pohľadávky, ktorá je splatná, teda tú časť, ktorú už dlžník mal zaplatiť, ale nezaplatil riadne a včas. Splátky splatné v budúcnosti sa môžu stať splatnými skôr, len ak dôjde k platnému predčasnému zosplatneniu. Postúpenie riadne nezosplatennej pohľadávky je v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo má za následok absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu v zmysle § 39 OZ, čo sa stalo aj v tomto konkrétnom

prípade. Súd len pre úplnosť dodáva, že v konaní nebol produkovaný žiaden dôkaz, že by žalovanému bola pred postúpením pohľadávky na žalobcu, bankou doručovaná výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru za takúto výzvu podľa názoru súdu nie je možné považovať. Veriteľ – banka, preto nebol oprávnený takúto pohľadávku postúpiť tretej osobe, t. j. žalobcovi.

35. Keďže nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok pre postúpenie bankovej pohľadávky, súd nemal inú možnosť, než konštatovať absolútnu neplatnosť postúpenia žalobou uplatnenej pohľadávky na súčasného žalobcu, a tým pádom aj nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu. Táto skutočnosť je tak bez ďalšieho vecného preskúmavania dôvodom pre zamietnutie žaloby ako celku, keďže žalobca nie je nositeľom žalobou uplatneného práva. V tejto súvislosti sa preto súd ďalej nezaoberal posúdením bonity žalovaného, dohody o uznaní dlhu a dohodu o splátkach dlhu, príp. premlčaním dlhu s prihliadnutím na aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, najmä rozhodnutie zo dňa 26.6.2024, č. k. 5Cdo/197/2022, nakoľko má za preukázané, že v zmysle odôvodnenia tohto rozhodnutia žalobca nie je nositeľom aktívnej vecnej legitímácie, pričom sa tunajší súd vysporiadal s danou námietkou žalovaného.

36. V nadväznosti na uvedené súd žalobu zamietol.

37. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa odseku 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípade vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, v spojitosti s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 100 %.

Poučenie:

2

71Csp/28/2024

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).